

СОЦІАЛЬНЕ ПАРТНЕРСТВО В СФЕРІ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ – ЕФЕКТИВНИЙ ШЛЯХ ДО ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОГО СПЕЦІАЛІСТА

Беззаперечним є той факт, що саме освіта в усі часи вважалася цінністю. Вона є основою економічного розвитку суспільства, одним із факторів соціальної стабільності, джерелом зростання інтелектуального ресурсу і духовно-морального потенціалу населення, запорукою успішного розвитку будь-якої держави, абсолютним уособленням відомого прислів'я «Що посієш те й пожнеш». Однак останнім часом частіше звучать аргументи на користь того, що школа не є єдиним суб'єктом здійснення освітньої місії. У світлі завдань, визначених доктриною розвитку освіти, а також з огляду на модернізацію сучасної освіти, виникає природна необхідність в забезпеченні відкритості системи освіти різноманітним впливам з боку сім'ї, суспільства, держави і, більш того, залучення їх у вирішення питань освітньої тактики і стратегії.

У педагогіку термін «соціальне партнерство» прийшов з інших сфер діяльності суспільства, де він трактується як механізм врегулювання взаємовідносин між державою, різними соціальними групами. Соціально-педагогічне партнерство – це консолідація зусиль осіб або освітніх установ для досягнення поставлених цілей; упорядкування координаційної взаємодії систем освіти і соціальних інститутів в межах їх взаємної зацікавленості, з метою впровадження загальнонаціональних, загальнодержавних аспектів освіти і виховання, на основі яких представники різних суб'єктів власності, груп населення, організацій та установ досягають бажаного консенсусу, організують спільну діяльність, координують її в напрямку досягнення суспільної злагоди в освітній політиці.

Зміна ціннісних орієнтацій відповідно до соціокультурних змін в суспільстві, поява ідеї безперервної освіти як освіти через все життя, ставить

особистість з її інтересами і можливостями в центр нової соціокультурної парадигми освіти. Сьогодні саме ідеологія безперервної освіти концептуально визначає освітню світову політику. В Україні зміна системи освіти пов'язана також з внутрішніми політичними і соціально-економічними трансформаціями, які пред'являють освітній сфері нові умови існування. Зокрема, особливої уваги заслуговує навчання дорослих. Як відомо, ідея Концепції Life Long Learning народилася на Заході і там успішно реалізується, забезпечуючи людині мобільність на ринку праці незалежно від його віку.

Концепція містить у собі п'ять основних завдань. Серед них:

- створення і поширення структурних і технологічних інновацій у професійній освіті, що забезпечують високу мобільність сучасної економіки;
- розвиток сучасних механізмів, змісту і технологій загальної та додаткової освіти;
- реалізація заходів популяризації серед дітей та молоді науково-освітньої і творчої діяльності, виявлення талановитої молоді;
- створення інфраструктури, що забезпечує умови для навчання і підготовки кадрів для розвитку сучасного суспільства;
- формування затребуваною системи оцінки якості освіти і освітніх результатів.

Концепцією передбачається включення комплексних проектів зі створення і впровадження нової структури ЗВО, модернізації технологій заочної освіти, переходу до системи ефективного контракту з керівниками та педагогічними працівниками (партнерство), реалізації стратегії розвитку системи підготовки робітничих кадрів та формування прикладних кваліфікацій, вдосконалення системи оцінки якості професійної освіти, залученню роботодавців до участі в управлінні діяльністю професійних освітніх організацій.

Соціальними партнерами стають індивідуальні та колективні суб'єкти, що розділяють ціннісні установки сучасної освіти, зацікавлені у виробленні єдиної освітньої політики, здатні дієво підтримати освіту у вирішенні реальних

проблем становлення і розвитку її системи. Досягнення високої якості освіти передбачає органічне поєднання освітніх традицій та інноваційних тенденцій, які отримали визнання у світовій і вітчизняній практиці, творчо осмислене щодо вітчизняної педагогічної реальності і стратегічних цілей соціокультурного розвитку суспільства. Однак соціальне партнерство не повинно припускати прямого копіювання зарубіжного досвіду. Він далеко не універсальний і при його навіть частковому застосуванні потрібно більш глибокий соціально та історико-порівняльний аналіз. А тому потрібно погодитися з тим, що соціальне партнерство в нашій країні повинно виходити з реалій і потреб нашого суспільства. Партнерські відносини можуть розглядатися в якості межсуб'єктних взаємовідносин, ефективність яких визначається загальними ціннісно-цільовими потребами всіх його учасників, їх взаємозбагаченням, тобто – в якості спільного розвитку системи цінностей, що переважають у нашому соціумі і є критерієм оцінки рівня освіти і виховання людини.

Увага до соціального партнерства в даний час не є випадковою, бо воно є одним з умов розвитку відкритих освітніх систем і дієвим механізмом залучення широкого кола зацікавлених осіб до обговорення та вирішення проблем розвитку освіти. Завдання, які визначаються доктриною розвитку освіти і модернізацією освіти, спрямовані на забезпечення відкритості системи освіти різноманітним впливам з боку суспільства, держави, залучення їх у вирішення питань освітньої тактики і стратегії. Соціальну взаємодію можна розглядати як одну з форм об'єднання всіх зацікавлених організацій і відомств у вирішенні соціальнозначущих проблем різних категорій населення. Тільки при продуктивній взаємодії всіх зацікавлених сторін можливе вирішення суспільно значущих соціальних проблем.